

пресели германските войскови

Ан цели селища от юг на север, при Истрия, изгони латинците чак до
~~Никозе~~ ^{Варошките} ~~Никозе~~ ^{престите} ~~Войници~~ ^и
 бялото море... ~~отпуена~~ ^{да си взет} ~~по домовете.~~
 Сега или никога.

Той знаеше, че всяко колебание в този върховен миг е
 гибелно. Веднъж започнал, трябваше да отиде до край. Връщане
 нямаше.

Нарекоха го Ромеоубиец, нарекоха го Бож Божий, проклеха
 го. Но той знаеше, че веднъж завинаги славяните трябваше да се
 отърват от игото на ромните. Ако не ги погубеше той, тогава те
 щяха да унищожат държавата му, ^{да поробят царя му} и то много по-жестоко, много
 по-безпощадно.

Сега ^{или} ~~или~~ никога славяните трябваше да се изтръгнат от
 хищните лапи на Визанс. Защото иначе, бавно и сигурно, ромеите
 претопяваха всичко българско, унищожаваха го, изличаваха го със
 всички средства, ^{тъй както бяха претопили престите} и затова грозна закана гореше в сърцето на
 Калояна.

Тъй както бяха ромеизирани славянските земи, така сега
 той щеше да ги отромеизира! Със същите средства. Ни по-добри,
 ни по-зли. Едно време Василий се помъчи да унищожи и погърчи
 България. ^{завоюва} ~~Нарекоха~~ го Българоктон. Сега идеше ред на Ромеоктона.

Със сила ромеите искаха да владеят чужди земи. Добре.
 Сега насила ще бъдат изгонени от там. Помен да не остане от тях!
~~Родът им да се изтрие от земята!~~

Не можеше една гнила империя да крепи властта си върху
^{зрима} ~~толкова~~ чужди, свежи сили, да изсмуква благодатните им сокове,
 за да храни малцина неспособни избранници.

И Калоян ^с ~~освободи~~ ^{Търновград} ~~Охрид~~ ^и, Монастир, Велес, Кастория и
 множество други, ~~освободи~~ ^и често български градове, а ромеизираните
 Родосто, Ираклия, Траянопол, Макри, Перитон, Аркади^спол, Мосино-
 пол, ^и Цирул изгори до основи, а жителите им пресели по бреговете